

mint a nagy külföldi számokét... Hallani se akart róla. Neki így is jó, ő nagyon meg van elégedve. Jobban szeret bóbitásan, tálcával énekelni, mint a parketten. Makacs-kodott. Nem lehetett rábeszélni. Azt mondta, hogy az anyjához mindennap kijár az orvos, üdülőbe tudja küldeni a keresetéből, az öccsének meg vett a születésnapjára egy biciklit. Hagyják meg hát annak, ami eddig volt. Cukrászlánynak, a tálcával meg a narancsokkal. Úgy akar tovább énekelni. „Buta liba” — mondta rá a tulaj. „El-szalasztja a karrierjét!” — magyaráztuk neki. Falra borsót! Hiába volt minden.

— A múlt hónap elsején aztán nem jött be. Három esztendő után egyszerre elmaradt. Levelet írt, hogy nem teheti. Valami roppant fontos jött közbe... Nem értettük. Talál-gattuk. A vendégek reklámolták. Végül a tulaj kiküldte Bélát a lakására. Béla nevetve jött vissza. Mi is a hasunkat fog-tuk, úgy neveltünk!... Képzeld, az a trampli öt éve énekel templomi kórusban. Ott megtudták, hogy éjszaka a lokálban

énekel. És azt mondták neki, hogy vagy a kórus, vagy a lokál! Erre ő a kórust választotta. Pedig az potya!... Tisztelet-beli állás... Áhítatból énekel!

A lány, aki a történetet mesélte, itt egy pillanatra elhallgatott. Cigaretára gyújtott, hosszú szipkába gyűrte a cigarettát, úgy erogette a füstöt és karcsu, fiús lábait lóbálta a magas bárskékről. Aztán nevetve fejezte be:

— Ismeri a Gizit?... Ott táncol X. gróffal!... Gizi tegnap találkozott vele. Azt mondja megint kékre-vörösre van fagyva a keze, a lába kilátszik a cipőből, nincs telikabátja. Zalogba tette az öccse biciklijével együtt, hogy a mamájának fizetni tudja a doktort, meg a patikát... Hát életre való egy ilyen szerencsétlen?

...Eddig volt. Vége volt... Nem mese, igaz történet. Befejezésül tessék halk orgona-szót elképzelni, télen, karácsony este, valamelyik kis szelid, falusi templom tömjén-illatu falai között.

Lestyán Sándor

Most vegyen zongorát!

feltűnő olcsó árban, rendkívüli fizetési könnyítések mellett

Musika

zongoragyár.
Budapest, VII., Erzsébet-körút
43. (Royal Apollo)

Kérjen díjmentes ajánlatot!
Alkalmi bérletek Szilveszterre.

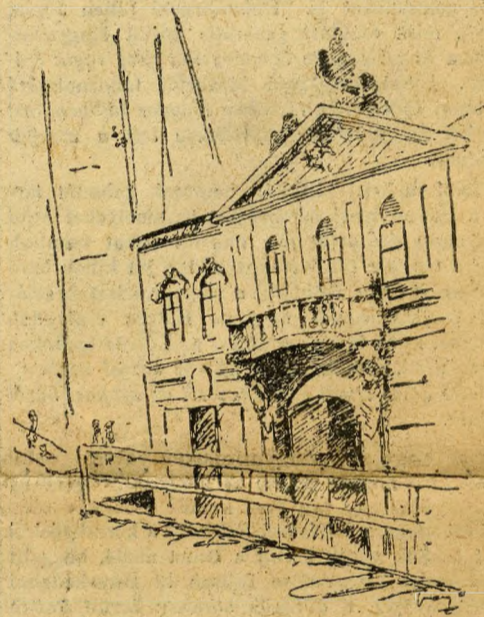

építetett. Grassalkovichékkal egyazon időben teljesített szolgálatot a kancellárián, tanácsosi rangban, Péterffy János. Az osztrák érdekekért szorgalmasan dolgozó tisztviselő volt; jutalma nem is maradt el. III. Károly császár bárói rangra emelte Péterffy Jánost és amint illett is, a ranghoz dominium is járult.

Igy kezdődött el a vetélkedés a Grassalkovich és a Péterffy család között. A viszály első következménye az lett, hogy az új Péterffy báró elhátározta: még csirább, még pazarabb palotát építet, mint a hatvani-utcai Grassalkovich kuria. Alkudozni kezdett a telekre Proberger biróval és 1750-ben meg is vásárolta örökön Brian Mórictól egykori ingatlandt.

Péterffy-palota lesz a — serfőzdéből

A régi házat lecsákányozták, a törmelékét elhordták és megkezdték az emeletes Péterffy-palota építését. Akkoriban, épügy, mint most, voltak divatos építőmesterek; köztük a legdrágább és legkapósabb az Ausztriában élő Mayer-

hoffer Károly. Őt hozatta el Pestre Péterffy János báró, házának építéséhez.

— Kerülhet a palota akármennyibe! — biztatta a báró a mestert — csak szebb legyen, pazarabb legyen, mint a Grassalkoviché!.

— Meglesz, „Herr Baron!” — bólintott az építőmester és kidolgozta a tervet, amelyben csak egy kifogásolnivalót talált Péterffy báró: hogy egy emeletesnek tervezték, — mikor a Grassalkovichéké kétemeletes.

— Ma már kérem ez a divat! — felelte Mayerhoffer. Ez az elegáns: az egyemeletes! A kétemeletes ház szegényes. Azt mutatja, hogy kicsi a telek és a magassággal kell pótolni. Az egyemeletes csak éppen felülemelkedik az utca porából, de nem terjed fölfelé. Van itt a telken bőséges hely, báró ur; egy emeletes is elférünk kényelmesen.

Mayerhoffer megkezdte a palota építését, amellyel 1756-ban el is készült. Azóta áll itt, a Piarista-utca 2. alatt, ez a díszes ház. Száznyolcvan esztendő óta! A pesti paloták doyenje...

A Péterffy-palota valóban egyike volt a hajdani Pest legszebb barokkstilusu épületeinek. Vas-kosaras ablakai, faragott tölgyfakapuja remekbekerültek. A kapu fölött félkör alakban húzódo terméskő-erkélye ma is ott pompázik; szinte érezzük, milyen nehezen tartja vállán a szakállas két költő. Ha ezek az óriások beszélni tudnának!

A LEGRÉGIBB PESTI HÁZ

Kétszáznegyven karácsonyt „élt” meg a Piarista utca 2. szám

1936. szeptember másodikán volt kétszázötven éve, hogy Savoyai Jenő, „Prinz Eugen der edle Ritter” csapatai visszafoglalták a törököktől Budavárát és ezzel a Duna balpartján elterülő, javarészt mocsaras és homokos területet is boldoggá tették.

A visszafoglalás kétszázötvenedik évét nagy parádéval ünnepelte meg Buda és Pest. Csak éppen Pest hálátlanul megfeledezett valamiről! Valamiről, ami pedig egyetlen korabeli tanuja a török uralom utáni életnek: egy kis házról. Egy épületről, — amely csak ma társzik kicsinek, mert valamikor palotának számított — nem emlékeztek meg az ünnepések során.

Pedig ha ez a ház: a Piarista-utca 2. szám — beszélni tudna! De sok izgalmas és regénybeillő történetet tudna elbeszélni nagy urak vagyonszerzéséről, versengéséről, grófi szerelmekről, kártyacsatákról, főúri táncmultságokról és... a szépséges nagy királynőnek, Mária Teréziának „ittvaló lakozásáról az városbéliek szerfőldötti nagy kedvtöltésére és még nagyobb tisztoságségeire...”

Öt esztendő előtt — 1931. októberében — megírták ugyan az újságok a Piarista-utca kettőről, hogy a benne levő Kriszt-vundéglő már százéves, de ki beszélt valaha is arról, hogy ez a ház „emlékezik” még Budavár visszafoglalásának az idejére.

Az emeletes kis épület a hatalmas modern palotasorok közé ékelve olyan, mintha játékházacska lenne csokoládéból. Szerény és csendes, mint a régi világ emberei. Szinte szegénylősen lapul még három lépcsőfoknyira süllyedve Pest város mai szintje alá.

Vért vassal kiparádézott, faragott tölgy-kapuja boltíves „Einfuhr”-ba vezet. Az öreg ház nem szívesen tárja ki a mult titkait, de a ma krónikása beszédre kényszeríti.

1. Lipót öfelsége — a régi házacska nagy tiszteletudással emlékezik — és a Szent Liga hatalmas Lotharingiai Károly herceget biztatta, meg a török elleni hadak vezérletével. A herceg minden nemzet fiait bevette a Buda felszabadítására induló seregbe. A győzelmes várívás után újabb gondja támad a császárnak: telepéseket kell hoznia Budára — Pestre. Lehetőleg olyanokat, akik értenek a katonáskodáshoz. Osztogatják hát a telkeket; aki kér, az kap.

Az első tulajdonos: egy kvietált katona

Volt a várívó sereg katonái között egy Brian Mórictól. Letelepülési szándékát nagy örömmel vették. A pesti homokos terület szélén, a Duna szomszédságában osztottak ki a részére telket, tizenkét lépés a szélessége és százhusz lépés a hossza.

A magisztrátus a telket ingyen adta, csak azt kötötte ki, hogy a tulajdonos záros határidőn belül házat építsen. Brian uram „törököt fogott”. Van szép telke, gyönyörű kilátás a széles, hőmpölygő Dunára, de építeni nem tud. A háború végeztével elbocsátották a hadseregéből, megszűnt a zsold és mindazok a jövedelmek, amelyek a hadrakelt sereg katonáit megillették. A magisztrátus türelmesen várt egy ideig, hogy Brian felépítse házat, de amikor csak késett az építkezés, felszólították, hogy határidőn belül hozza tető alá a házat. Brian szaladgált fűhöz-fához, hogy pénzt szerezzon. Ismerősei tanácsára Proberger Jakabhoz fordult, ettől kért kölcsönt, aki rendelkezésére is állott, úgy, hogy mégis csak

elkészült a kiosztott telken a házacská.

Nem sokáig volt háztulajdonos Pest városában Brian Mórictól, mert Probergernek nem tudta fizetni a kamatokat. Dobra került a ház telekkel együtt. Az árverésen Proberger Jakab vette meg.

A második gazda: a városbíró

Proberger Jakab uram az akkori Pest városbírája volt. Pásztor Mihály: Buda és Pest a török uralom után című nemrég megjelent művében azt írja, hogy a város legtehetősebb és legtekintélyesebb polgára volt Proberger, aki szintén Savoyai Jenővel jött az országba mint tábori felcser, vagy mondjuk ki magyarul: mint érvágó borbély. Ő is úgy telepedett le, mint többi várívó bajtársa. Szerencsésebb és ügyesebb volt, mint azok és alig öt esztendő után Pest város bírájává lett.

Proberger Jakab gyűjtötte az ingatlanokat. Ami eladó telekről csak tudomást szerzett, azt megvásárolta. A felcsereggel felhagyott. Mindenestre van egy óriási érdeme, amelyért most is áldják: ő tanította meg Budapestet sörivásra. A várívó katonák, akiknek javarésze külföldi letéren otthon megszokta a „sörital”-t, Pesten is vágyakozott a kellemes, keserű italra és Proberger, helyes érzéssel, serfőzésre adta magát. Megtanulta ezt a nem könnyű mesterséget és egy szép napon a városbíró végleg felcsapott serfőző mesternek.

„Serfőzde” lesz a katonatelken

Az új mesterség kitűnően jövedelmezett, Proberger egyre jobban vagyonsodott és ami ezzel már akkor együtt járt, hatalmasodott is. Előbb a Váci-utcában főzte az italt, majd áthelyezte serfőzdéjét az ujonnan szerzett Piarista-utca kettő szám alatti telekre.

Milyen csodálatos játéka a véletlennek: ma is sört mérnek ebben a házban! De mi minden is történt addig, amíg a serfőzdéből — söröző lett?

Pest városa lassan-lassan fejlődésnek indul. Egyre-másra jönnek a telepések, sőt a magyar uricsaládok is felfigyelnek az új városalakulásra. Amikor pedig a császári kancellária is letelepül osztrák tisztviselőivel Pest-Budára, divatbajon a Duna mellett a kettős város.

Ekkoriban került Pestre a vagyonáról és gavalériájáról messze földön híres Grassalkovich-familia, amelynek egyik tagja Antal, a Hatvani-utca-ban (a mai Kossuth Lajos-utca) emeletes palotát

UJSÁG-IBUSz karneváli cserevonata a Francia- és Olasz-Rivierára

NIZZA, MONTE-CARLO, SAN-REMO, BORDIGHERA

1937 január 31-től február 14-ig, teljes ellátással, utiköltséggel oda- és vissza, kirándulással, tribünjeggyel a nizzai karneváli felvonulásra, utközben étkezés az étkezőkocsiban .....

Felvilágosítás és jelentkezés az

UJSÁG UTAZÁSI IRODÁJÁBAN

Erzsébet-körút 43. Telefonszám: 1-316-28

225

pengőtől

A SZEMPILLÁKAT KÉT-SZER OLY HOSSZUNAK tűnteti és selymes fényesnek mutatja, mélytűzű szemeket varázsol a

Yesso-Henna

Abszolút ártalmatlan. Eső, könny nem viszi le. Mindenütt kapható.

Miről regélnek a titánok

Elmondának az akkori idők ma már alig ismert történetét. Beszélnek azokról a ragyogó bátrakról, amelyek az erkélymögötti hatalmas, freskós termekben lezajlottak. Kitudódának a szerelmek, amelyek a gretchen-hajfonatos kisasszonykák és a krézlis frakku arszlánok között szövődtek, hogy boldog, vagy boldogtalan házasságokba torkoltnak.

Büszkén beszélnek el ezek a kőtitánok azt a csodálatos órát, amikor a vállukon nyugvó erkélyen pihent meg és onnan tekintett át az úrpádkorabeli belvárosi plébánia-templom tornyára — Mária Terézia királynő, Ó császári és királyi felsége; aki Pestre hűséges magyarjait hoz vendégségbe jövet a Péterffy-palotát választotta szállásul.

Ki volt akkor a palota gazdája? Nincs rá adat. Egyesek szerint még Péterffy bárók voltak itt az urak, mások úgy tudják, hogy akkor már az ellenlábás Grassalkovich-familia volt a gazda. Sajnos, erről ma már hiteles adatot nem tudtam megszerezni.

Eötvös József báró apjái lesz a ház

Később a Lilién bárói családé lett a palota, amint ezt egykorú okmányok és a szájhagyomány is bizonyítja. Lilién bárók közelről érdeklik a mai nemzedéket is. Hohenbrucki Lilién József báró, mint császári generális került Magyarországra és nőül vette Szapáry Pál gróf egyik leányát. A Szászországból idekerült tábornokbáró katonai érdemeiért 1805-ben magyar indigenátust kapott és egykettőre szerelmese lett a magyar földnek.

Ercsi melletti birtokán nemcsak gabonát termel, hanem ipari növényeket is, amelyeket saját gyárában dolgoztat föl; nagyon sokat tanultak tőle a magyar földbirtokosok. Így jut Lilién báró szorosabb összeköttetésbe a magyar arisztokráciával és ismerkedik meg az Eötvös családdal. Leánya, Anna baronesz ahhoz az Eötvös Ignáchoz megy nőül, akinek a fia: Eötvös József báró.

1800 körül ismét gazdát cserél az egykori bárói palota.

Görög kereskedő az új házigazda

Pest város fejlődésével fellendül a kereskedelmi élet is. Sok görög került a Duna mellé, hogy itt a hajózást kihasználva fejtsen ki kereskedelmi tevékenységet. E görögök sorában került Pestre egy Matzenka Konstantin nevű kereskedő. Az ügyes görög egykettőre megtollasodott, meg is nősült és nejeinek, Sturovsky Ilonának az esküvő napjára prezentálta az erkélyes Piarista-utcai palotát, amelyet újú férjhez illoen parádeba is díszített. A ház orozatára kőből faragott nagy virájosár került, amelyet játszadozó amorettek vesznek körül.

Talán tíz évig élt boldog házasságot a palotában Matzenka Konstantin, amikor 1805-ben magához szövitotta az Ur. Özvegye csak rövid ideig hordta a gyászfátyolt és két év múlva férjhez ment egy másik göröghöz, apátiái Grabovszky Atanázhoz, akit még férje életében ismert meg, mint derék, tisztességes, jóra való embert.

Nagy élet indult meg a Grabovszky kurián. Parádés ünnepek egymást követik, egyik vendég a másik után jár a házhoz. Grabovszky uram így akarja életpárjával, a szépséges és művelt Ilonával elfelejtetni az első férjét. Hiába azonban minden igyekezete; az új asszony nem tud felejtetni és naponta átjár a palotától alig ötven lépésre fekvő görög temetőbe (a mai Görögudvar alatt terült el ez a temető a Galamb-utca 2. számú ház udvarán), hogy jámbor lélekkel ott mondja el, fogadalmához hűségesen, napi imádságát elhunyt férje lelki üdvéért.

Átok ül az egykori palotára

Nem is vigasztalódott meg sohasem Grabovszky, 1823-ban belehalt első hitvese utáni bánatába. Odatették Matzenka Konstantin porhüvelyé mellé a görög temetőbe.

Három évig gyászolta feleségét Grabovszky Atanáz, azután újra megnősült. Feleségül vette Stang Annát. De mintha átok ült volna az egykori Péterffy palotán; Stang Anna három esztendővel az esküvő után odakerült az első asszony mellé a temetőbe.

Grabovszky Atanáz porig sujtva gyászolta mind a két feleségét és többé nem nősült meg. Nem volt bátorsága hozzá.

A kegyes életben keresi a vigasztalást: szegényeket istápol, minden ténykedése abban merül ki, hogy jól cslekedjék. Így lett a gyámfia Ballassa Gyulának, akit nevelőbe magához vett.

A gyámfiu méltónak is bizonyult nevelőapjához, mert szorgalmas és derék viselkedésével magasívelésű pályát futott be: igazgatója lett az akkori Egyesült Fővárosi Takarékpénztárnak. Fia: Ballassa Gusztáv a Földbirtokrendező Bizottságnak ma is egyik aktív bírója.

Ujra a sör lesz az ur a palotában

1831-ben elhalt Grabovszky Atanáz. Halála után a palotát többen örökölték, köztük volt Ballassa Gyula, egykori nevelt fia is. Az örökösök éppen azon gondolkodtak, mi történjék az ingatlanai, amikor megbizottjukat felkereste egy Kriszt Ferenc nevű borkereskedő.

Kriszt Ferencnek Budafokon volt borpincéje, azonkívül nagyobb terjedelmű szőlője, úgy, hogy igen vagyos embernek számított. Az öreg Kriszt, ügyes üzletember léte, már régebb időtől fogva azt szerette volna, ha valahol a pesti Dunapart mentén raktárat tud szerezni, hogy hajón érkező borait kevés juvarköltséggel tudja raktárba szállítani. Mikor meghallotta, hogy Grabovszky — az első dunaparti palota gazdája — elhalt, arra számított, hogy az örökösök tudnak az ingatlanon és 1831. nyarán felkereste a Piarista-utca 2. számú házban lakó egyik főörökösöt. — Kriszt Ferenc borkereskedő vagyok — mondta. — Szeretném megvenni ezt a házat. Mi az ára?

A váratlan ajánlatot nem vette komolyan a háztulajdonosok megbizottja s csak úgy félvállról ezt felelte:

— Drága lesz ez Kriszt uramnak!
— Was kost das Haus? — folytatta rendületlen nyugalommal Kriszt Ferenc.

A háztulajdonosok megbizottja mereven ránézett Krisztre és egy nagy számjegyet mondott, — akkorát, ami abban az időben óriási összegnek számított. Az összeg hallatára Kriszt Ferenc nem felelt. Benyúlt belső zsebébe, kivette onnan a bukszáját, letette az asztalra és kiszámolt belőle egy csomó bankjegyet:

— Den Rest werde ich morgen früh bringen...
Így került a Kriszt-család birtokába az egykori Péterffy-bárói palota száz év előtt. Ma is a Kriszt leszármazottaké...

Az egykori Péterffy-palota eddig szóló történetének megírásában nagy segítségemre voltak: Budó Jusztin dr. székesfővárosi főlevéltáros kutatásai, Tialiosz Fülöp görög egyházi titkár anyakönyvi adatai és föltisztelendő Friedrichkeit József dr. piarista rendi páter, könyvtáros utbaigazításai, de attól az időponttól kezdve, hogy Kriszt Ferenc lett az ur a portán, csupán szájhagyományok és emlékezések állanak rendelkezésre.

„Vendéglő Buda városához”

Annyi bizonyos, hogy száz év előtt már „beszálló vendéglő” volt a mai Piarista-utca 2. számú házban, a száznegyven év előtti bárói palota épületének földszinti traktusában. Kriszt Ferenc falat törtetett az utcára (a Galamb-utca és Piarista-utca szögletére) és kiakasztotta a cégért: Vendéglő Buda városához. Az új vendéglő egykettőre kedvelt helye lett a pesti uraságoknak.

Hamarosan megszerették a gazdát, aki, ellentétben az addig szokásos Sawirt modorral, udvarias, előzékeny és barátságos volt vendégeihez.

A városházi uraknak második otthona és hivatali helyisége lett a vendéglő és nem egy fontos ügy, várospolitikai esemény intéződött el a „krigli” és „seilt” sörök hörpintgetése mellett.

Az épület emeleti traktusának csak a Piarista-utca néző oldala maradt családi lakás, míg az épület többi helyiségéből vendégszobák alakultak. Az urasági kocsiszin és istálló is a beszálló vendégeké lett. Később megváltozott ez is.

Az öreg Kriszt halála után többen örökölték az ősrégi palotát. Két Kriszt-leány maradt: az egyik nőül ment Trautmann Henrik kereskedelmi iskolai főigazgatóhoz (aki nemrég hunyt el), a másik pedig egy biztosító társaság igazgatójának lett felesége. Ez is özvegyiségre jutott: ma is itt lakik a ház első emeletének egyik lakásában.

Kik a gazdák ma?

A mai tulajdonosok ugyancsak Kriszt-leszármazottak. Négy gazdája is van jelenleg az egykori Péterffy-palotának:

Vajda Ákos dr. a Pesti Hazai Takarékpénztár igazgatója,

Vydlér Tivadar ugyanennek a pénzüzetnek cégvezetője,

Trautmann Ferenc téglagyári igazgató és Trautmann Aranka.

A lakók közül sokan ott születtek a házban. Sok olyan lakója is van, akinek az apja, sőt a nagypapa is itt látta meg a napvilágot.

Huszonegy lakás és műhely van most a házban. A házberek talán egyedülálló a város belterületén. Háromszobás lakás ára havi nyolcvan pengő, kétszobásé ötven és az egyszoba konyhas lakásokért napi egy pengő bért fizetnek a lakók. „Összkomfortos” lakást hiába keressünk az egykori Péterffy-palota utódánál: nincs. Csak egyetlen lakásban találjuk meg, az első emeleten lévő ötszobás lakásban, ahol Vajda igazgató lakik és ahol valamikor Mária Terézia járt vendégségben. Ezé a lakásé az erkély is.

A többi lakónak: Keiter Jánosnének, aki Kriszt-leány, Baross Béla fogtechnikusnak, Weisel Károly idegenvezetőnek, Szurdai Mihály tisztviselőnek, ifj. Osvát Gyula ötvösnek, Szabó Ottó himzőműhelytulajdonosnak, Berkes Jenő lakatosnak, Dull Ferenc cipészmasternek, Cavalloni Rezsóné fűszerkereskedőnek és Malik Ferenc házmesternek nem jutott semmi a modern kor technikai vívmányaiából. Eppen úgy, mint a hetvenen felüli Sztrutka Józsefnek sem, aki már több, mint fél-század esztendeje éli életét a városrendezés következtében mostoha sorsra jutott egykori barokk-palotában, amely kétségtelenül egyike a főváros építészeti remekeinek...

SZÜCS NÁNDOR

A legjobban értesült szakujásgot — minden szakember olvassa és járátja!

BIZTOSÍTÁSI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAPOK

E lap 49 évi fennállása alatt fényesen beigazolta szükséges és nélkülözhetetlen voltát és méltán rászolgált arra a hatalmas pártfogásra, melyben a szakkörök részesítették és hivatalból is ajánlották. A lap a legjobban értesült szakujásgot, amely pontosan beszámol a biztosító intézetek működéséről, közli a kinevezéseket, előléptetéseket, fontosabb biztosítási pereket, belföldi eseményeket és káreseteket. A lap mindig friss, mindig változatos s hasznos, mert aki állást vagy tisztviselőt keres, az leghamarább e lapnál érhet célt.

A lap rendes, állandó rovatai:

ÜZLETI SZEMLE: az összes intézetek forgalmának, mérlegeinek ismertetését, megbírálatát foglalja magában.

TÖRVÉNYKEZÉS: a biztosítás és pénzügyi judicatura, külföldi államok törvényhozási mozgalmai és egyéb idevágó szakkérdések megvilágítása.

NAPIHIREK: aktuális bel- és külföldi fontosabb események ismertetése.

KÖZGAZDASÁG: az elmúlt hét közgazdasági eseményeinek bőséges ismertetése és megbeszélése.

KÜLFÖLD: rovata páratlanul gazdag — úgy értesülések, valamint a külföldi biztosítóintézetek eseményei ismertetésében.

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 20 PENGŐ

Minden számban aktuális önálló cikkek vannak a szakma összes ágazataiból s ezenkívül a lapot még két külön rovat is: „Tisztviselők ügyei” és a „Biztosítási Szemle” teszik nélkülözhetetlenné. A lap mindig pártatlan, magas színvonalu, terjedelmes. A kiadóhivatal biztosítási kérdésekben, keresetekben ingyen ad felvilágosítást és utbaigazítást.

Magyar Biztosítási Évkönyv legújabb kötete 12 P.

Kérjen mutatványszámot a kiadóhivataltól:

BUDAPEST, VI., VÖRÖSMARTY-UTCA 43.